

Anneloes (5)

The Lost Summer. Dat zou zomaar de titel van een bestseller of een bioscoopfilm kunnen zijn. Een droevig en dramatisch verhaal over verloren liefdes en tragisch verlopen levens. Maar het is helaas de barre werkelijkheid. We zijn onze zomer kwijt. Nooit gehad en nooit gekregen. Ik heb net het gevoel of iemand – rats – zomaar drie maanden uit mijn agenda heeft gescheurd. De natste zomer ooit. De kilste zomer ooit. De donkerste zomer ooit. En voor je het weet is het alweer herfst.

Het is maar goed dat ik samen met Frits nog een weekje op Thassos heb doorgebracht, anders had dit lijf helemaal geen zonnestraaltjes gevoeld. Ik weet niet hoe jullie erbij lopen, maar mijn neus ziet er alweer behoorlijk witjes uit. Om maar te zwijgen over mijn melkflessen. Zelfs met mijn wekelijkse hardloopsessies in de buitenlucht kan ik mijn teint niet op peil houden.

Balen dus, dat kan je begrijpen. En balen ook, vanwege al dat gezeur de laatste maanden over geldcrisis, failliete landen, onbetrouwbare banken en de gevolgen daarvan voor onze portemonnee. Je kan mij veel verwijten. Dat ik bijvoorbeeld te vaak uit eten ga met Frits en de kinderen. Of dat ik alle aanbiedingen zit te lezen. Of dat je me veel op het winkelcentrum ziet lopen. Maar een ding kan je ons gezin niet verwijten. Dat we het geld over de balk hebben gegooid. En dan begrijp ik echt niet dat wij en met ons al die andere zuinige Hollanders de dupe moeten worden. Ziezo, geachte politici, ik heb gezegd!

En weet je wat deze zomer nog meer voor ellende heeft gebracht? Het lijkt wel of bedrijven en instanties met een hark zijn gaan schrijven. Of vergis ik me nou? 'Het kost allemaal dat het barst' zegt Frits met een zwartgallig gezicht als hij de rekeningen voor gas en licht nakijkt. Ik heb hem nog nooit zo chagrijnig meegemaakt. Of zou dat ook komen door het gebrek aan zonlicht?

Wat ben ik blij dat we er nog een vereniging zoals RODA bestaat. Waar ze niet meedoen aan de gekte om elk jaar de contributies met forse stappen te verhogen. Waar ik al jarenlang onveranderd 100 euro mag betalen voor mijn lidmaatschap. Waar vind je nog zo'n kluppie? Een vriendin van mij is lid van de Startbaan. Om een avondje in de week op de atletiekbaan te mogen lopen betaalt ze al meer dan het dubbele. En dat wordt volgend jaar nog meer, heeft het bestuur alvast gewaarschuwd.

Dat is nog allemaal niks vergeleken bij de sportscholen. Daar heb ik 's avonds mensen naar binnen zien gaan met twee briefjes van vijftig. En aan het eind van de avond? Lekker moe. Lekker afgetraind en nog effe gezellig wat gekletst in het cafe. Maar het vetlaagje zit er nog steeds op en die twee briefjes van vijftig zijn verdampt.

Sportscholen zijn dus absoluut geen concurrenten voor mijn kluppie. Want zelfs als we er heel chique een hapje gaan eten, zoals aan het einde van het seizoen, dan blijft het allemaal binnen de perken. En heel betaalbaar. Ze houden bij RODA kennelijk goed de hand op de knip. Het was hartstikke gezellig bij All Sports. De Wild Rover kwam ook nog langs en we gingen zelfs nog met een flesje of een tubetje naar huis. Ik kan niet anders zeggen: Ze leggen ons bij RODA voor dat beetje geld wel bijzonder in de watten. Ik denk dat ik een paar van mijn vriendinnen ook maar eens meeneem naar mijn conditie-uurtje. Onder het motto: afslanken en bezuinigen!

Anneloes

